ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **R. B.**, zast. JUDr. Jiřím Ondrouškem, advokátem, se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zast. Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem, se sídlem Řetězová 2, Děčín, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2010, č. j. 42 Cad 23/2009 - 35,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2010, č. j. 42 Cad 23/2009 – 35, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 11. 2008, č. e. 177994/2008, č. j. 3214/SZ/2008-3, zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce v Litoměřicích ze dne 9. 9. 2008, č. j. 7451/4/LTA-1/7, jímž byla ode dne 1. 8. 2008 odejmuta dávka státní sociální podpory přídavek na dítě nezletilé oprávněné osobě S. D., nar. X. Dále žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 11. 2008, č. e. 177995/2008, č. j. 3214/SZ/2008-4, zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce v Litoměřicích ze dne 9. 9. 2008, č. j. 7451/4/LTA-2/8, jímž byla ode dne 1. 8. 2008 odejmuta dávka státní sociální podpory přídavek na dítě nezletilé oprávněné osobě S. A., nar. X. Konečně žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 11. 2008, č. e. 178011/2008, č. j. 3214/SZ/2008-5, zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce v Litoměřicích ze dne 9. 9. 2008, č. j. 4367/8/LTA/2, jímž byla žalobkyni ode dne 1. 8. 2008 odejmuta dávka státní sociální podpory sociální příplatek.

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 20. 10. 2010, č. j. 42 Cad 23/2009 - 35, žalobu proti těmto rozhodnutím žalovaného jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v zákonem stanovené lhůtě kasační stížnost. V ní mimo jiné namítla, že krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení

jednání, ačkoliv v podání ze dne 30. 6. 2009 s takovým projednáním věci výslovně nesouhlasila. Z tohoto důvodu rovněž nepodala repliku k vyjádření žalovaného k žalobě. Proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2010, č. j. 42 Cad 23/2009 - 35, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti k této námitce uvedl, že mu není známo, kdy stěžovatelka obdržela výzvu soudu k vyjádření se k možnosti rozhodnutí o žalobě bez nařízení jednání. Přesto však nepochybuje, že krajský soud v tomto směru postupoval striktně podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelkou v kasační stížnosti uplatněny. Přitom shledal vadu, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a která brání posouzení dalších procesních a věcných námitek obsažených v kasační stížnosti. Tuto vadu řízení před soudem lze podřadit pod důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a Nejvyšší správní soud by k ní podle § 109 odst. 3 téhož zákona musel přihlédnout z úřední povinnosti, i kdyby nebyla v kasační stížnosti výslovně namítnuta.

Krajský soud totiž rozhodl o žalobě proti shora uvedeným rozhodnutím žalovaného bez jednání, ačkoliv k tomu nebyly splněny podmínky uvedené v § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný sice výslovně souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a stěžovatelka s tímto postupem podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. vyjádřila konkludentní souhlas. Dne 4. 6. 2009 totiž obdržela výzvu, aby se vyjádřila, zda-li souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání. V zákonné dvoutýdenní lhůtě na výzvu nereagovala, takže se mělo za to, že s projednáním věci bez ústního jednání souhlasila, když byla o takovém následku své nečinnosti ve výzvě výslovně poučena. Nicméně v podání ze dne 30. 6. 2009 stěžovatelka výslovně uvedla, že nesouhlasí s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání. Proto bylo nutné vycházet z toho, že svůj předchozí souhlas s takovým projednáním žaloby vzala zpět a požadovala, aby o ní bylo rozhodnuto při ústním jednání. Stejný závěr Nejvyšší správní soud vyslovil i v rozsudku ze dne 27. 7. 2006, č. j. 2 Azs 216/2005 - 50, který je dostupný na www.nssoud.cz. V něm se totiž uvádí, že *„pokud marně uplyne dvoutýdenní zákonná lhůta podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neznamená to, že by účastník řízení pozbyl práva požadovat nařízení jednání k projednání věci. Pokud svůj nesouhlas s takovým postupem účastník řízení soudu sdělí do doby, než je o žalobě rozhodnuto, je nutné vycházet z toho, že s projednáním věci bez nařízení jednání nesouhlasí.“*

Podání ze dne 30. 6. 2009, ve kterém stěžovatelka vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání, krajský soud přehlédl. Tuto skutečnost přitom zmínil sám krajský soud v předkládací zprávě k rozhodnutí o kasační stížnosti. V důsledku tohoto pochybení rozhodl dne 20. 10. 2010 o věci samé bez jednání, čímž stěžovatelce znemožnil se k ní vyjádřit také ústní formou za přítomnosti samosoudce, a reagovat na předchozí podání žalovaného i na jeho slovně vznesené argumenty. Přitom jen takový postup mohl být za dané procesní situace v souladu se zásadou ústnosti a bezprostřednosti řízení ve správním soudnictví a vést k vydání zákonného rozhodnutí soudu o věci samé.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušovacím rozhodnutí. V novém rozhodnutí krajský soud podle § 110 odst. 2 věty první s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu